

[Socialministeren.]

sikringsloven. Det drejer sig bortset fra et enkelt Punkt, som jeg senere skal komme tilbage til, om et Lovforslag af rent teknisk Karakter, hvis Formaal det er at lette Administrationen, navnlig i Kommunerne, Arbejdet med Beregningen af Alders- og Invalidrenter.

Som det fremgaar af Bemærkningerne, er Forholdet det, at de Tabeller, hvorefter Alders- og Invalidrenten beregnes, efterhaanden er blevet meget komplicerede. Jeg skal nævne, at der i København og Købstæderne findes 5 Tabeller og i Landkommunerne 7 Tabeller for Renternes maanedlige Beløb. Tabellen for Landkommunerne er et Værk paa 47 Sider, hvoraf Vejledningen fra Ministeriet fylder de 13 Sider, og hvor Brugsanvisningen, det vil sige Oversigten over de forskellige Tilfælde, der kan forekomme, indeholder omtrent 30 forskellige Kombinationsmuligheder.

For at afværge enhver Misforstaaelse vil jeg gerne straks sige, at hele dette komplicerede System ikke er en Følge af det oprindelige Regeringsforslag til Folkeforsikringsloven. Efter dette Forslag kunde man nøjes med et forholdsvis simpelt System. Naar Systemet er blevet saa indviklet, skyldes det de Ændringer, der blev gennemført under Forhandlingerne paa Rigsdagen, navnlig for at beskytte Personer, der havde oppebaaret Rente under den tidligere Lovgivning, og til Dels ogsaa for at skaffe Invalidrentenyderne en vis Fordel, en Fordel, som i det foreliggende Lovforslag erstattes af en bedre og enklere Ordning.

Aarsagen til det indviklede Tabelsystem er, at samtlige Alders- og Invalidrenter ikke udregnes efter et fælles Grundbeløb, det, der staar i Folkeforsikringslovens § 39. Det har nemlig været nødvendigt ud over disse Grundbeløb at opstille særlige Grundbeløb, dels for Invalidrentenydere, idet Tillægget for Invaliditet efter Lovens § 41, Stk. 1, skal indgaa i Grundbeløbet for Invalidrenten, dels fordi Aldersrentenydere, der under Aldersrenteloven af 1. Juli 1927 havde opsat Begæringens Indgivelse, skal have Renten beregnet efter særlige Grundbeløb — dette er bestemt i Folkeforsikringslovens § 73 —, og endelig fordi Bestemmelserne i § 85, Stk. 4—5, om visse Undtagelser fra den første Regulering efter Pristallet i 1933, har medført, at der maa fastsættes særlige Grundbeløb for Personer, som under den tidligere Lovgivning har oppebaaret Alders- og Invalidrente.

Det Forslag, som jeg nu har den Ære at fremsætte, erstatter dette System med

dets mange forskellige Grundbeløb med et System, hvorefter alle Alders- og Invalidrenter beregnes ud fra Grundbeløbene i § 39, saaledes at de Fordele og den Beskyttelse, der er ydet Invalidrentenydere og Rentenydere fra Tiden før Socialreformen, gives de paagældende, ikke som hidtil i Form af særlige Grundbeløb, men i Form af særlige Tillæg, der lægges til den Rente, der findes i Tabellen. Saaledes som Systemet er, med forskellige Renter for Mænd, Kvinder og Ægtepar, vilde det medføre store praktiske Vanskeligheder at give Rentenyderne nøjagtig de samme Beløb som hidtil. Skulde man gøre det, vilde man faa et System af Tillæg, som det vilde blive svært at overse. I Stedet for har man for at dække Forskellen mellem de mange forskellige Grundbeløb, vi har nu, og det fremtidige fælles Grundbeløb efter Lovens § 39, i visse Tilfælde beregnet Tillæggene rigeligt, navnlig for Aldersrentenydernes Vedkommende.

Bemærkningerne indeholder en nøjagtig Gennemgang af alle disse Forhold, og jeg skal derfor ikke spille Tingets Tid med yderligere at gennemgaa dette. Jeg skal blot nævne, at Resultatet af den nye Ordning vil blive en meget stærkt simplificeret Tabelordning, en Ordning, der vil medføre, at f. Eks. Tabellen for Landkommunerne nu bliver paa omtrent 16 Sider i Stedet for 47 Sider, som jeg nævnte før.

Bortset fra de rent tekniske Ændringer, som jeg har omtalt, indeholder Lovforslaget en længe ønsket Forbedring for de Invalidrentenydere, der har Arbejdsindtægt. Som de ærede Medlemmer ved, gaar den nuværende Ordning ud paa, at en Invalidrentenyder kan have for det første 40 pCt. af Rentens Grundbeløb fradragsfrit ligesom andre Rentenydere, og for det andet kan han have en Arbejdsindtægt, der svarer til 60 pCt. af Rentens Grundbeløb, uden at der sker Fradrag i Renten. Dette betyder, at Invalidrentenyderne praktisk talt kan have en Arbejdsindtægt, der svarer til den fulde Invalidrente, uden at denne Indtægt kommer dem til Skade ved Rentens Beregning. Men da det i Virkeligheden er meget smaa Indtægter, der her er Tale om, har Invalidrentenyderne Organisationer, og navnlig Landsforeningen for Vanføre og Lemlæstede og Dansk Blindesamfund, i flere Henvendelser til Regering og Rigsdag meget indtrængende anmodet om en Lempelse af disse Regler, idet man har gjort gældende, at naar en Invalidrentenyder blot tjener en lille Smule ud over det Beløb, han nu har Lov til at beholde uden Fradrag, gaar det ud over Renten. Rege-